

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/168/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320203897
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1320203897.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členiek senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: X/ N. N., nar. XX.XX.XXXX a X/ O. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, úsek sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Senec, so sídlom: Krátka 1, Senec, maloleté deti rodičov - matky: S. N., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: V. XX, S. a otca: Z. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: V. XX, S., o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva, na odvolanie otca voči rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 10.06.2021, č.k. 39P/20/2020-112, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 10.06.2021, č.k. 39P/20/2020-112, v napadnutých výrokoch o bežnom výživnom a o zaostalom výživnom na maloleté deti potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo dňa 10.06.2021, č.k. 39P/20/2020-112 rozhodol tak, že zastavuje konanie v časti zverenia, zastupovania a správy majetku maloletých detí a úpravy styku. Súčasne uložil otcovi povinnosť na čas do rozvodu manželstva prispievať na výživu maloletej N. N., nar. XX.XX.XXXX sumou 170,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 29.01.2020. Zároveň určil, že zročné výživné na maloletú N. N., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 29.01.2020 do 03.05.2021 v sume 966,44 eur je otec povinný uhrádzať v splátkach po 40,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, pod následkom straty výhody splátok, počnúc dňom 01.06.2021. Rovnako uložil aj povinnosť otcovi na čas do rozvodu manželstva prispievať na výživu maloletej O. N., nar. XX.XX.XXXX sumou 100,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 29.01.2020 a určil, že zročné výživné na maloletú O. N., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 29.01.2020 do 03.05.2021 nevzniklo. Vo zvyšnej časti súd prvej inštancie návrh matky na určenie výživného zamietol. Súd prvej inštancie zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 19.11.2019, č.k. 37P/305/2019-9. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V rámci odôvodnenia rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 29.01.2020 sa matka domáhala úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva, pričom v priebehu konania, na pojednávaní konanom dňa 10.06.2021, vzala matka návrh v časti zverenia, zastupovania a správy majetku maloletých detí a úpravy styku späť a v tejto časti žiadala konanie zastaviť a zotrvala na návrhu na určenie výživného na čas do rozvodu manželstva vo výške 250,- eur mesačne na každé maloleté dieťa od podania návrhu. Súd prvej inštancie uviedol, že matka návrh na určenie výživného na čas do rozvodu manželstva odôvodnila

tým, že s otcom maloletých detí sú manželmi a medzi nimi sú vážne nezhody. Uviedla, že otec požíval alkoholické nápoje, bol vulgárny, agresívny, na konci decembra 2019 bola matka nútená privolať policajnú hliadku kvôli tomu, že sa otec opil, bol vulgárny, konfliktný a fyzicky na matku zaútočil, z ktorého dôvodu matka podala na otca aj trestné oznámenie. Dodala, že polícia vykázala otca zo spoločnej domácnosti a bol mu uložený zákaz priblíženia sa ku matke na vzdialenosť menšiu ako 10 m. Matka podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na vykávanie otca zo spoločného obydla a zákaz priblíženia sa k matke na vzdialenosť menšiu ako 10 m, pričom uznesením súdu zo dňa 09.01.2020 č.k. 45C/1/2020-15 bolo otcovi dočasne zakázané vstupovať do ich bytu a približovať sa k matke na vzdialenosť menšiu ako 10 m. Matka ďalej uviedla, že poberá rodičovský príspevok, avšak vzhľadom k finančnej situácii bola nútená vrátiť sa do práce, pričom zamestnávateľ jej umožňuje pracovať z domu. Matka má zo zamestnania mesačne príjem 2.600,- eur brutto, so starostlivosťou o maloleté deti matke pomáhajú jej matka a brat.

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 62 ods. 1 až 5, § 65 ods.1, § 75 ods. 1 § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, Zákona o rodine, § 2 ods. 1, 2, § 29 ods. 1 až 3, § 52, § 111 Civilného mimosporového poriadku a vecne tým, že na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 27.04.2021 č.k. 37P/245/2020-92, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 04.05.2021 bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené a súdom bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej boli maloleté deti na čas po rozvode manželstva zverené do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok; otec sa počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku o rozvode manželstva zaviazal prispievať na výživu maloletej N. sumou 250,- eur mesačne a na výživu maloletej O. sumou 200,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a rodičia sa dohodli, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý páry týždeň v sobotu od 15,00 hod. do 18,00 hod. a v nedeľu od 09,00 hod. do 12,00 hod. v prítomnosti tretej plnoletej osoby, ktorá prevezme a odovzdá maloleté deti matke v mieste jej bydliska. Súd prvej inštancie skonštatoval, že keďže rozsudok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 04.05.2021, matka vzala návrh v časti zverenia, zastupovania a správy majetku a úpravy styku otca s maloletými deťmi späť, v ktorej časti súd konanie zastavil. Súd prvej inštancie uviedol, že predmetom konania zostalo určenie výživného na maloleté deti od podania návrhu, t.j. odo dňa 29.01.2020 do dňa predchádzajúceho právoplatnosti výroku o rozvode manželstva, t.j. do 03.05.2021 (vrátane). Matka žiadala určiť výživné vo výške 250,- eur mesačne na každé maloleté dieťa. Otec žiadal návrh matky zamietnuť v celom rozsahu s poukazom na to, že na každé dieťa prispieval za rozhodné obdobie k rukám matky výživným 100,- eur mesačne a za máj 2021 uhradil výživné už podľa právoplatného rozsudku. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním preukázané, že rodičia maloletých detí žijú oddelene od 11/2019, o maloleté deti sa osobne starala matka. Súd prvej inštancie uviedol, že otec uvádzal obdobia, kedy s matkou a deťmi trávil čas v domácnosti matky a detí, boli na spoločných dovolenkách, s maloletými deťmi sa stretával sporadicky. Súd prvej inštancie zisťoval osobné, majetkové a zárobkové pomery rodičov a zistil, že matka žije s maloletými deťmi v byte v Miloslavove, ktorý je v podielovom spoluvlastníctve rodičov, pričom do odkladu splátok hypotéky v 11/2020 uhradil hypotéku na tento byt otec ako aj spotrebný úver, otec uhradil aj náklady na bývanie matky a maloletých detí (s výnimkou úhrady dvoch mesiacov pri elektrine a troch mesiacov pri vode) a uhradil TV a internet. Súd prvej inštancie uviedol, že otec býval po odsťahovaní sa zo spoločnej domácnosti v byte, ktorý je vo výlučnom vlastníctve matky, a v ktorom byte náklady uhradila matka, pričom od 12/2020 otec býva v byte u svojich rodičov v Poprade a na bývanie im prispieva 200,- eur mesačne. Súd prvej inštancie zistil, že rodičia sú vlastníčkmi nehnuteľností ako vyplýva z výpisov z listov vlastníctva a matka je výlučnou vlastníčkou ďalšieho bytu, ktorý od 03/2021 prenajíma za 300,- eur mesačne bez energií. Dodal, že obaja rodičia vlastnia vo výlučnom vlastníctve osobné motorové vozidlo, pričom matka je na rodičovskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok a prídavky na dve maloleté deti, a zároveň je aj zamestnaná a má príjem zo zamestnania, v ktorom si uplatňuje aj daňový bonus na obe maloleté deti. Súd prvej inštancie poukázal na to, že otec má príjem zo zamestnania, iný príjem nemá a má jednu ďalšiu vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére I. v sume 200,- eur mesačne. Súd prvej inštancie poukázal na to, že maloletá N. navštevuje súkromnú materskú školu, s čím má matka spojené zvýšené výdavky, maloletá O. nenavštevuje materskú školu, je doma s matkou, ktorá pracuje z domu. Súd prvej inštancie odôvodnené potreby maloletej N. vyčíslil vo výške 600,- eur mesačne na súkromnú materskú školu, vrátane stravy, krúžkov a dopravy, stravu, oblečenie, obuv a hygienu, bez pomerných nákladov na bývanie, ktoré uhradil otec a vo výške 250,- eur mesačne na maloletú O. na stravu, oblečenie, obuv a hygienu, bez pomerných nákladov na bývanie, ktoré uhradil otec. Súd prvej inštancie vzal do úvahy skutočnosť, že náklady na bývanie matky a maloletých detí

za rozhodné obdobie od podania návrhu do rozvodu manželstva (okrem vyššie uvedených mesiacov) uhrádzal otec, preto do úvahy nebral pomerné náklady maloletých detí na bývanie. Súd prvej inštancie vzal do úvahy skutočnosť, že matka je zamestnaná, má pravidelný príjem a popri zamestnaní poberá aj rodičovský príspevok, prídavok na deti a daňový bonus na obe maloleté deti, o ktoré sa stará matka. Pri určení výživného súd prvej inštancie vychádzal z odôvodnených potrieb maloletých detí, osobnej starostlivosti matky o maloleté deti a zárobkových a majetkových pomerov oboch rodičov s prihliadnutím k ďalšej vyživovacej povinnosti otca a určil výživné na maloletú N., ktorá navštevuje súkromnú materskú školu vo výške 170,- eur mesačne a na výživu maloletej O. vo výške 100,- eur mesačne a vo zvyšnej časti návrh matky na určenie výživného zamietol. Súd prvej inštancie uviedol, že otec na výživu každého maloletého dieťaťa uhrádzal mesačne 100,- eur, zročné výživné na maloletú O. tak nevzniklo a zročné výživné na maloletú N. za obdobie od 29.01.2020 do 03.05.2021 (vrátane) v sume 966,44 eur súd prvej inštancie povolil otcovi splácať v splátkach po 40,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, pod následkom straty výhody splátok, počnúc dňom 01.06.2021 s prihliadnutím ku skutočnosti, že podľa právoplatného rozsudku je otec povinný prispievať aktuálne na výživu maloletej N. 250,- eur mesačne a na výživu maloletej O. 200,- eur mesačne a má jednu ďalšiu vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére I. vo výške 200,- eur mesačne. Zročné výživné na maloletú N. vo výške 966,44 eur súd prvej inštancie určil ako 15 mesiacov (02/2020 až 04/2021) x 170,- eur + pomerná časť výživného za 01/2020 vo výške 16,44 (170,- eur/31 dní x 3 dni) = 2.566,44 eur, od ktorej sumy súd odpočítal otcovi už uhradené výživné vo výške 1.600,- eur (16 mesiacov za 01/2020 až 04/2021 x 100,- eur). Súd prvej inštancie do zročného výživného nezapočítal príspevok otca 100,- eur na kúpu záhradného domčeka pre maloleté deti, resp. jeho pomernú časť pripadajúcu na jedno dieťa, keď tento príspevok považoval za darček pre maloleté deti na kúpu záhradného domčeka. Súd prvej inštancie neurčoval pomernú časť výživného za tri dni mesiaca 05/2021, keď mal na základe zhodných vyjadrení rodičov preukázané, že otec v 05/2021 uhradil výživné podľa právoplatného rozsudku o rozvode manželstva a úprave pomerov manželov na čas po rozvode manželstva k maloletým deťom. Ohľadom povolených splátok súd prvej inštancie zdôraznil, že ak otec bude v omeškaní s úhradou čo len jednej splátky, statne sa splatným celý dlh. Poukázal na to, že uznesením zo dňa 19.11.2019, č.k. 37P/305/2019-9 súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým bola otcovi uložená povinnosť prispievať na výživu každého maloletého dieťaťa sumou 100,- eur mesačne k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom doručenia rozhodnutia. Súd prvej inštancie aj bez návrhu nariadené neodkladné opatrenie zrušil, keďže dňa 10.06.2021 vyhlásil rozsudok, ktorým rozhodol o povinnosti otca prispievať na výživu maloletých detí na čas do rozvodu manželstva a manželstvo rodičov bolo rozvedené a bola upravená vyživovacia povinnosť otca k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva rozsudkom, právoplatným dňa 04.05.2021. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal otec maloletých detí v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že podľa jeho názoru mal súd prvej inštancie nesprávne vstupné dáta potrebné pre výpočet doplatku na maloleté deti. Otec má za to, že po presnom prepočítaní všetkých jeho platieb určených priamo pre maloleté deti, plus platby za manželku za jej časť úverov a za užívanie bytu (energie, TV a pod.) mu vyšlo, že priemerne mesačne investoval do maloletých detí 646,- eur, pričom ak od toho odpočíta jej výdavky, ktoré platila za ním užívaný byt, tak sa táto suma zníži na 557,- eur mesačne. Dodal, že k tejto sume podľa rozhodnutia súdu prvej inštancie by mal priplácať za každý mesiac 70,- eur, čo by jeho príspevok na maloleté deti zvýšilo na 627,- eur mesačne. Otec zdôraznil, že podľa názoru súdu prvej inštancie sa prihliadalo jednak na potreby maloletých detí a jednak na výšku príjmov oboch rodičov, preto podľa jeho názoru z uvedeného vyplýva, že ak má s matkou príjem 2.100,- eur mesačne v porovnaní s 2.800,- eur mesačne v jeho neprospech, predpokladá, že matka by potom mala prispievať na maloleté deti sumou 836,- eur mesačne, čo je spolu 1.463,- eur mesačne. Otec uviedol, že priemerný mesačný poplatok na škôlku pre maloletú N. bol 420,- eur, čo je plne pokryté z rodičovského príspevku, ktorý matka poberala. Dodal, že maloletá O. je dodnes kojenná, čiže aj v období január 2020 - apríl 2021 tomu tak bolo, pričom takmer celé obdobie platili covid obmedzenia, preto neboli vysoké výdavky na rôzne kurzy ako plávanie, cvičenie detičiek a pod. Otec zdôraznil, že oblečenie a obuv bolo potrebné riešiť minimálne, keďže cez jeho kolegyňu bolo zabezpečené obrovské množstvo odevov a obuvi na každé ročné obdobie, preto dokupovať bolo potrebné už len pár drobností. Na základe všetkých týchto skutočností a výpočtov sa otec domnieva, že suma 1.463,- eur mesačne, nad rámec škôlky je veľmi vzdialená skutočným potrebám maloletých detí (teda, ak je škôlka už zaplatená zo štátnych zdrojov). Otec uviedol, že po viacerých konzultáciách, za reálnu potrebu pre maloleté deti na mesiac považuje sumu 650,- eur, nad rámec vyššie uvedených zabezpečených položiek (škôlka, oblečenie, obuv, časť stravy už v škôlke a

pod). Otec má za to, že na základe uvedených skutočností, jeho príspevok za uvedené obdobie by mal byť cca 300,- eur, a preto žiada odvolací súd o prehodnotenie pôvodného rozsudku súdu prvej inštancie, a to v takom zmysle, aby mu matka bola povinná doplatiť za každý mesiac uvedeného obdobia 200,- eur. Zároveň žiada odvolací súd, aby si všímal okrem dodaných dôkazov aj správanie a motívy matky v súdnom konaní, keďže podľa otca, toľko veľa klamstiev a účelových poloprávď možno aj pod prísahou, ktoré ostali bez povšimnutia, malo jediný cieľ - vykresliť ho ako otca a manžela, ktorý egoistický zanedbáva svoje deti a ženu. Otec zdôraznil, že jemu na základné životné potreby ostávalo z platu minimum prostriedkov, zatiaľ čo matka si na jeho úkor žila v luxuse. V tejto súvislosti pripomenul a opísal odvolaciemu súdu aj zopár príkladov. Podľa názoru otca je jediným cieľom matky určite nie je spokojnosť maloletých detí, ale pravdepodobne to, aby žila zadarmo, plus dostávala peniaze na maloleté deti. Otec žiada, aby odvolací súd pri každom manželkinom slovnom tvrdení žiadal aspoň náznak dôkazu, keďže je podľa neho diametrálny rozdiel medzi jej popísaním situácie a skutočnosťou. Otec uviedol, že každé jej nezmyselné obvinenie ho totiž stojí strašne veľa úsilia na vyvrátenie, pričom má za to, že keď nebude trestané dokázané klamstvo, tak absolútne nič nebráni niekomu donekonečna beztrestne hádzať nové a nové obvinenia.

5. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že podľa jej názoru na pojednávaní neboli dostatočne prešetrené všetky fakty spolunažívania a výchovy maloletých detí, a to aj z finančného hľadiska. Matka poukázala na to, že otec sa odvoláva na fakty, ktoré mu nahrávajú, aby bol v roli platiacej obeť. Matka odvolaciemu súdu zdôraznila, že počas ich nemanželského aj manželského spolunažívania ich otec, osobne ju, ale aj maloleté deti, nikdy neživil, ani neživí, a skutočnosť, že žiadala o vyplatenie spätného výživného a čakala viac ako rok a pol na odsúhlasenie, mu podľa nej nevyhovuje a urobí všetko preto, aby svojim vlastným maloletým deťom nemusel nič späťne vyplatiť. Podľa matky v podanom návrhu na zverenie detí do jej osobnej starostlivosti, ako aj v návrhu na rozvod manželstva, sú dostatočne vysvetlené dôvody, že otec ich opustil a vôbec ho nezaujímalo, ako ďalej a z čoho bude s maloletými deťmi žiť. Matka zdôraznila, že otec svoju rodinu a hlavne maloleté deti oberal o veľké financie, čo vie aj zdokladovať v prípade konania ďalšieho pojednávania. V tejto súvislosti dodala, že otec bol viackrát videný pred miestnym hostincom, opitý, polomŕtvy, s rozhádzaným množstvom veľkých peňazí, a preto nevidí dôvod, prečo by neoplýval financiami na svoje vlastne deti. Takisto zdôraznila, že otec užíval jej nehnuteľnosť, z ktorej sa nechcel vystaňovať. Tvrdenia otca, že platil jej hypotéku za spoločný dom, energie, vodu atď., označila matka za nepravdivé a dodala, že chodia späťne upomienky, ktoré uhrádza, pričom otec zrušil zmluvu so ZSE, v najhoršom prípade ich mohli vypnúť od elektriny. Tiež dodala, že od novembra 2020 otec neuhrádza minimálne hypotéku, ani vodu, par faktúr za ZSE možno zaplatil, ale čaká na konsolidáciu faktúr zo ZSE, koľko ešte treba doplatiť. Zároveň matka uviedla odvolaciemu súdu, že maloleté deti od septembra 2021 nastupujú do súkromnej škôlky už obe, keďže im zamietli žiadosť do obecnej škôlky z kapacitných dôvodov a paušál sa bude pohybovať cca 980,- eur, po zľave možno 950,- eur, v tom prípade bude nútená podať nový návrh na úpravu výšky výživného.

6. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že žiada odvolací súd, aby ho zamietol. Podľa názoru kolízneho opatrovníka sa súd prvej inštancie podrobne zaoberal určením výživného na maloleté deti do rozvodu manželstva a vyhodnotil všetky dostupné a predložené dôkazy a rozhodol v najlepšom záujme maloletých detí.

7. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedol, že dá sa súhlasiť s jeho tvrdením, že súd prvej inštancie vyhodnotil všetky dostupné a predložené dôkazy. V tejto súvislosti však poukázal na prehľadnú tabuľku výdavkov, ktorú zdokladoval. Otec zdôraznil, že primárnym cieľom jeho odvolania bolo poukázanie na reálnu situáciu ohľadom financovania rodiny, že v žiadnom prípade nedochádzalo z jeho strany k pod financovaniu, a teda rozhodnutie o doplácaní ďalších peňazí považuje za neopodstatnené. Otec považuje informácie od matky z veľkej časti za vymyslené a v tejto súvislosti poukázal aj na jej stopercentné tvrdenia, že za 4 roky neprispel na maloleté deti ani euro.

8. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca uviedla, že žiada odvolací súd, aby sa v danej veci prihliadal na potreby maloletých detí, resp. aby sa zachovalo rozhodnutie súdu prvej inštancie o doplatení spätného výživného na maloletú N., tak ako bolo odsúhlasené počas rozvodového konania. Matka podotkla, že otec s nimi nežije v spoločnej domácnosti od začiatku novembra 2019 a zároveň prehlásila, že finančné prostriedky nebudú použité na jej osobné finančné obohatenie, ale na potreby maloletých detí.

9. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom nebol viazaný rozsahom ani dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné. Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 23.11.2022 (§ 378 CSP, § 219 ods. 3 CSP). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku bola matka, otec, a kolízny opatrovník upovedomení zákonným spôsobom.

10. Odvolací súd v predmetnej veci zdôrazňuje, že výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzny, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a podobne. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu je zistenie ich skutočných príjmov, ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa, rozsah ktorý je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa. Vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvomi kritériami (medzi odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnostami rodičov) platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. To znamená, že čím je vyššia životná úroveň rodičov, tým je odôvodnené aj rozsiahlejšie uspokojovanie potrieb dieťaťa; teda jeho odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale sú pre vývoj dieťaťa prospešné, napr. rekreačné, kultúrne, také, ktoré vo vyššej miere zmierňujú zdravotný hendicap a pod. Rozsah odôvodnených potrieb dieťaťa je tiež súčasne závislý od reálnych schopností a možností jeho rodičov - povinných poskytovať mu výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, ktoré sú na ich výživu i celkovú starostlivosť úplne odkázané, je jednou zo základných povinností každého rodiča, pričom každý z rodičov je povinný venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy detí, a to všetkých svojich detí bez rozdielu a bez ohľadu na to, či s deťmi žije alebo nežije v spoločnej domácnosti, pretože dieťa má právo na vytvorenie, čo najpriaznivejších podmienok pre svoj zdravý rast a vývoj.

11. Odvolací súd má za to, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie, vykonal podrobné dokazovanie a v rámci neho riadne zistil skutočný stav veci. V danom prípade otec v rámci svojho odvolania namietal, že súd prvej inštancie nesprávne započítal jeho platby na výživné, nakoľko on uhrádzal aj časť úverov, ale aj poplatky spojené s užívaním bytu t.j. na výživnom sa reálne podieľal v celkovej výške 557,- eur mesačne. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu vyplýva, že tieto výdavky uhrádzané zo strany otca sa mali týkať hypotéky, spotrebného úveru, energií vody, úhrady Magio, čiže nešlo o reálne výdavky na maloleté deti, ale o výdavky vzťahujúce sa k spoločným záväzkom manželov, respektíve k nehnuteľnostiam. V tejto súvislosti už súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že do výdavkov na maloleté deti nezapočítal výdavky týkajúce sa bytu v rozhodnom období, nakoľko zohľadnil skutočnosť, že otec uhrádzal v rozhodnom období časť nákladov na byt v podielovom spoluvlastníctve manželov, v ktorom reálne zostala bývať matka s maloletými deťmi. Preto aj súd prvej inštancie určil výživné v nižšej výške, ako to požadovala matka. Otec taktiež v rámci odvolania namietal, že mesačný poplatok na škôlku pre maloletú N. bol 420,- eur, čo bolo podľa jeho názoru plne kryté z rodičovského príspevku. Na tieto argumenty otca odvolací súd uvádza, že rodičovský príspevok na jedno dieťa bol vo výške 213,- eur mesačne, a preto bolo potrebné riadne výdavok na škôlku pre maloletú N., ktorý sa pohyboval mesačne od 380-500,- eur (uvedené skutočnosti vyplývajú zo súdneho spisu) zohľadniť v rámci jej riadnych výdavkov. Na základe uvedeného odvolací súd ani tento argument otca uvedený v rámci podaného odvolania nevzhladol ako dôvodný. Otec v rámci svojho odvolania taktiež namietal, že matka nemala výdavky v súvislosti s oblečením a obuvou, nakoľko tieto veci jej zabezpečoval on prostredníctvom jeho kolegyne. Na tieto argumenty otca odvolací súd uvádza, že bez ohľadu na to, či otec matke pomáhal zabezpečovať oblečenie, respektíve obuv takpovediac „z druhej ruky“ bolo potrebné tieto výdavky na oblečenie a obuv pre maloleté deti zohľadniť, nakoľko tento stav (t.j. že otec zabezpečí takéto oblečenie a obuv z druhej ruky) tu nemusí byť vždy, a potom by

pri každej minimálnej zmene výdavkov vznikál dôvod pre zvýšenie výživného na maloleté deti, čo nie je prípustné. Výživné sa určuje do budúcnosti, a súčasne s ohľadom bežné výdavky maloletých detí, ako sú strava, oblečenie, obuv, drogeria, hračky, ktoré netreba osobitne preukazovať, nakoľko spor o výživné nie je účtovným sporom a nákup a zabezpečovanie týchto potrieb je odvolaciu súdu známe aj s ohľadom na reálne ceny tovarov a služieb. Odvolací súd na záver zdôrazňuje, že výživné na maloleté deti určené na čas do rozvodu v sume 170,- eur mesačne na maloletú N. a vo výške 100,- eur na maloletú O. je určené na minimálnej hranici vyživovacej povinnosti a to aj s ohľadom na reálne výdavky maloletých detí, a súčasne s ohľadom na príjem otca, ktorý sa v rozhodnom období pohyboval približne vo výške 2.000,- eur netto a to aj po zohľadnení jeho vyživovacej povinnosti na plnoletú dcéru I. vo výške 200,- eur mesačne. Odvolací súd na záver uvádza, že so všetkými ďalšími argumentami otca uvedených v rámci podaného odvolania sa už riadne vysporiadal aj súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia, a preto tieto argumenty otca odvolací súd nevzhladol ako dôvodné a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Inak povedané, otec v rámci svojho odvolania neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by mohli pre neho privediť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. S poukazom na uvedené je potom potrebné zdôrazniť, že určenie výšky vyživovacej povinnosti na maloleté deti t.j. zaostaleho výživného na čas do rozvodu bolo súdom prvej inštancie určené v správnych sumách a pri správnom zohľadnení všetkých podmienok pre jeho určenie. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2).

12. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

13. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378, § 219 ods. 3 C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

14. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože ide o konanie, ktoré bolo možné začať aj bez návrhu.

15. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).